

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 83 0 P 033912 21 Rev
Dana, 15.11.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca S.Š. iz B., F.Š.1 iz T. i F.Š.2. iz T., koje zastupa punomoćnik M. L., advokat iz B., protiv tuženih GP T.i. d.o.o. B.-H., koga zastupa punomoćnik M.R., advokat iz B., S.Š. iz B., F.H. iz B., koje zastupa punomoćnik D.T., advokat iz S. i Grada B., Odjeljenje ... B., kojeg zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 61.300,00 KM, odlučujući o reviziji tužilaca i reviziji tuženog Grad B. izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Bijeljini 83 0 P 033912 21 Gž od 12.04.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.11.2022 godine, donio

RJEŠENJE

Revizije se usvajaju, presuda Okružnog suda u Bijeljini 83 0 P 033912 21 Gž od 12.04.2021. godine se ukida i predmet se vraća tom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Zvorniku broj 83 0 P 033912 17 P od 30.10.2020. godine utvrđeno je da je Grad B., Odjeljenje ..., izdao lokacijske uslove broj ... od 05.03.2015. godine i rješenje o građevinskoj dozvoli broj ... od 15.02.2017. godine za građenje višespratnog stambenog objekta u ulici ..., na zemljištu označenom kao k.č. 2930/0 upisana u z.k. ul. broj 3087 k.o. B. II, odnosno l.n. broj 3210/3 k.o. B. II, a na kojim nepokretnostima su tuženi GP T.i. d.o.o., S.Š. i F.H., na osnovu navedenih dokumenata izgradili višespratnu stambenu zgradu koja se graniči sa nekretninama tužilaca, označene kao k.č. 2933 i 2934, upisane u z.k. ul. broj 3088 k.o. B. II i u l.n. broj 3211 k.o. B. II, a kako je to sve prikazano na skici vještaka geometra Z.G. koja skica predstavlja sastavni dio ove presude, čijom gradnjom su tužioci pretrpjeli štetu u vidu smanjenja tržišne vrijednosti stambenog objekta i građevinskog zemljišta tužilaca u visini od 30%, što ukupno iznosi 40.173,67 KM, te je obavezan Grad B. da tužiocima isplati na ime oštećenja iznos od po 13.391,22 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.05.2017. godine pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude, dok je zahtjev tužilaca u odnosu na ovog tuženog preko dosuđenog u iznosu od 21.126,33 KM, odbijen (stav I izreke).

Odbijen je zahtjev tužilaca u odnosu na tužene GP T.i. d.o.o., S.Š. i F. H. da solidarno naknade štetu pričinjenu na objektima tužilaca koji se nalaze na k.č. broj 2933 k.o. B. II u iznosu od 61.300,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom počev od podnošenja tužbe do isplate (stav II izreke).

Obavezani su tužioci da solidarno tuženom GP T.i. d.o.o. nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 8.640,00 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Obavezan je svaki od tužilaca da tuženima S.Š. i F.H. na ime troškova postupka isplate iznos od po 2.593,94 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Obavezan je Grad B. da tužiocima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od po 915,39 KM, u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Odbijeni su se zahtjevi tužilaca te zahtjevi tuženih GP T.i. d.o.o., S.Š. i F.H., za naknadu troškova podstupka preko dosuđenih do potraživanih iznosa (stav III izreke).

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini 83 0 P 033912 21 Gž od 12.04.2021. godine žalba tužilaca je djelimično usvojena i prvostepena presuda preinačena u dijelu kojim je odlučeno o troškovima postupka tako što su obavezani tužioci da solidarno prvotuženom GP T.i. d.o.o. nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 8.400,00 KM, te je tuženi Grad B. obavezan da tužiocima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od po 3.661,56 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude, dok je žalba tužilaca u preostalom dijelu odbijena i prvostepena presuda potvrđena u preostalom dijelu.

Žalbe tuženih S.Š., F.H. i Grada B. su odbijene.

Obavezan je tuženi Grad B., da tužiocima nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od po 353,47 KM u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.

Odbijeni su zahtjevi tuženih GP T.i. d.o.o., S.Š. i F.H. za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremeno revizijom drugostepenu presudu pobijaju tužioci zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlažu da se revizija usvoji i drugostepena presuda preinači ili ukine.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija i tuženi GP T.i. d.o.o. zbog povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji pobijana presuda preinači ili ukine.

Tuženi GP T.i. d.o.o. je dao odgovor na reviziju tužilaca u kojem tvrdi da navodi žalbe nisu osnovani i predlaže da se revizija odbije.

Tužioci su dali odgovor na reviziju tuženog Grada B. u kojem tvrde da revizija nije osnovana i predlažu da se odbije.

Revizije su osnovane.

Tužioci prema činjeničnim navodima tužbe i zahtjevu (istaknutom u podnesku od 15.03.2019. godine), traže naknadu štete zbog fizičkog oštećenja objekata i umanjenja tržišne vrijednosti objekata i zemljišta od 30%, u iznosu od 61.300,00 KM koja šteta je nastala iz osnova nedozvoljenih imisija prouzrokovanih gradnjom višestambenog objekta (stambene zgrade) u neposrednoj blizini njihove kuće na susjednoj parceli, koji objekat su gradili tuženi GP T.i. d.o.o., (u daljem tekstu: prvotuženi) S.Š. (u daljem tekstu: drugotuženi) i F.H. (u daljem tekstu: trećetužena), na osnovu lokacijskih uslova i odobrenja za gradnju koje je izdao tuženi Grad B. (u daljem tekstu: četvrtotuženi).

Prvostepeni sud je utvrdio da su nepokrtnosti tužilaca i tuženih, bliže označene u izreci prvostepene presude, susjedne; da su tuženi kao suinvestitori i to prvotuženi kao

graditelj, na zemljištu u svojini drugotuženog i trećetužene sagradili stambenu zgradu; da je za ovu izgradnju nadležni organ uprave četvrtotuženog izdao lokacijske uslove broj ... od 05.03.2015. godine i odobrenje za gradnju broj ... od 15.02.2017. godine; da je rješenjem ... inspekcije, Grada B., broj ... od 17.03.2017. godine gradnja bila zabranjena; da je presudom Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 006385 17 U od 14.12.2017. godine poništen konačan akt organa uprave o zabrani gradnje; da je objekat dovršen i da je nadležni organ uprave četvrtotuženog izdao odobrenje za upotrebu broj ... od 24.05.2018. godine; da su nepokretnosti (zemljište sa zgradom) upisane u zemljišnu knjigu kao svojina tuženih na osnovu rješenja broj ... od 04.06.2018. godine.

Prvostepeni sud je ocjenom iskaza tužilaca S.Š. i F.Š.1, te svjedoka E.M., M.I., M.B. i M.S. utvrdio da na kući tužilaca postoje pukotine na sve četiri strane objekta sa unutrašnje i vanjske strane, i da ove pukotine nisu postojale prije izvođenja radova nabijanja podloge (zbijanja tla) prilikom izgradnje objekta (stambene zgrade) tuženih; da je za izvođenje ovih radova korišten valjak - vibro nabijač od 15 tona koji se ne smije koristiti u ubranim područjima; da je valjak prouzrokovao vibracije (trešenje tla i kuće); da je kuća tužilaca sagrađena 1962. godine i renovirana prije deset godina.

Postojanje pukotina na kući tužilaca prvostepeni sud je utvrdio i iz fotodokumentacije (u kojoj su zabilježene pukotine) sačinjene za potrebe krivičnog postupka koji se u vezi sa spornom gradnjom vodi kod Osnovnog suda u Zvorniku u predmetu broj 83 0 K 040326 18 K, protiv odgovornih lica prvotuženog D.G. i D.D., zbog krivičnog djela iz člana 403. Krivičnog zakona Republike Srpske (stvaranje opasnosti neispravnim izvođenjem građevinskih radova).

Prvostepeni sud je iz Elaborata o geomehničkom ispitivanju (koji je za potrebe sporne gradnje sačinio d.o.o. E. T., novembra 2016. godine) utvrdio da je potrebno ispod temeljne ploče izvršiti zamjenu materijala od kvalitetnog lomljenog kamena i tucanika do pijeska i šljunka dobro zbijenog, te da je nasipanje zamjenskog materijala potrebno obaviti u slojevima debljine 0,25 m do 0,30 m i zbiti valjkom mase minimalno 10 ili 20 tona kako bi se postigao modul stišljivosti od 60 MPa.

Iz građevinskog dnevnika, koji je vodio prvotužilac prilikom izgradnje zgrade, utvrđeno je da je za zbijanje tla korišten valjak od 15 tona.

Ocjenom iskaza zakonskog zastupnika prvotužene D.G. prvostepeni sud je utvrdio da su radovi na početku gradnje bili obustavljeni da su po odluci suda radovi ponovo nastavljani i da je zgrada završena bez ikakvih problema, da su dobili potrebnu dozvolu, sve su stanove uknjižili i predali kupcima u posjed.

Ocjenom iskaza svjedokinja V.G. i D.D., koje su kao radnice kod prvotuženog bile rukovodioci gradilišta, prvostepeni sud je utvrdio: da je prvo vršen iskop zemljišta i izgradnja potpornog zida na granici između nepokretnosti tužilaca i gradilišta radi obezbjeđenja objekata tužilaca, pa zatim radovi na zbijanju tla; da su vibracije prilikom ovih radova bile minimalne; da je korišten valjak od 7,5 tona i da je greškom u građevinski dnevnik upisano korištenje valjka od 15 tona; da se na suprotnoj strani od kuće tužilaca nalazi dječiji vrtić koji je na istoj udaljenosti od iskopa kao i kuća tužilaca i niko nije prigovarao.

Prihvatanjem nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke V.R. prvostepeni sud je utvrdio da na objektima tužilaca postoje vidljive pukotine i da se vještak, s obzirom da ne

postoje fotografije objekta prije izvođenja građevinskih radova na izgradnji stambene zgrade, ne može izjasniti kad su pukotine nastale. Parcela na kojoj je građen stambeni objekat nalazi se u važećem usvojenom izvodu revizije i izmjene urbanističkog plana Grada B., kojom je u navedenom području predviđeno mješovito stanovanje (višeporodični stambeni objekti i individualni stambeni objekti). U izdatoj dokumentaciji ispoštovane su sve smjernice iz navedenog važećeg plana i odredbe važećeg zakona i pravilnika. Prema ranije važećem regulacionom planu L.2. na predmetnom lokalitetu bilo je planirano porodično stanovanje što se uklapalo u postojeće stanje objekata i infrastrukture. Stavljanjem van snage provedbenog plana primjenjuju se smjernice iz Revizije i izmjene urbanističkog plana grada B. (Službeni glasnik opštine B., broj 14/11), gdje je na predmetnom lokalitetu predviđeno mješovito stanovanje, a lokacijski i urbanističko tehnički uslovi izdati su prema smjernicama iz urbanističkog plana. Izgradnjom višeporodičnog stambenog objekta sa podrumom do granice parcele smanjuje se mogućnost gradnje na susjednim parcelama; svaki budući objekat mora biti na propisnoj udaljenosti, što znači objekat manjeg gabarita; svaka dogradnja i nadgradnja je nemoguća, dozvoljeno je samo tekuće održavanje objekta; stanovanje u individualnim stambenim objektima u čijem neposrednom okruženju su višeporodični stambeni objekti je ugroženo; postavljanje višeporodičnog stambenog objekta sa 39 stambenih jedinica i blizina susjednih objekata povećavaju gustinu stanovništva što ne prati postojeća infrastruktura (širina pristupnih puteva); silazna rampa u garažu u kojoj je planirano 13 garažnih mjesta je uz među parcele broj 2933, paralelno sa prilaznom stazom od kapije do ulaza u stambeni objekat, a na maloj udaljenosti od stambenih objekata, a prilikom ulaza i izlaza iz garaže vozila proizvode buku i izduvne gasove što se loše odražava na okolinu. Imajući u vidu sve navedeno, kod tužilaca je nastala šteta umanjnjem sadašnje tržišne vrijednosti nepokretnosti za 30%. Visinu štete vještak je utvrdio po Odluci o visini vrijednosti nepokretnosti po zonama na teritoriji grada Bijeljina na dan 31.12.2015. godine do 2020. godine (Službeni glasnik grada B., broj 26/2015) vrijednost građevinskog zemljišta je 45,55 KM/m², dok je vrijednost građevinskog objekta 723,95 KM/m². Navedene vrijednosti se odnose na treću zonu i korištene su s obzirom da se napokretnosti tužilaca nalaze na granici između druge i treće zone. Vrijednost zemljišta tužilaca iznosi 13.091,07 KM (45,55 x 958) x 30%, dok vrijednost građevinskog objekta iznosi 21.501,31 KM (723,95 x 99,00) x 30%. Visina umanjene tržišne vrijednosti tužioca iznosi 34.592,35 KM.

Ocijenom nalaza i mišljenja vještaka geološke struke N.Đ. utvrđeno je da pukotine na objektu tužilaca postoje, i da se vještak zbog nepoznavanje karakteristika tla i uslova građenja ne može precizno izjasniti koji su uzroci nastanka deformacija (pukotina) na objektu tužilaca.

Ocijenjen je i nalaz vještaka geološke struke A.M. koji je našao da je radi utvrđenja uzroka oštećenja objekta tužilaca potrebno da sud odredi izvođenje simulacije tehnoseizmičkih potresa, rada vibro valjkom kao ključni dokaz. Iako se radilište nalazi u gusto naseljenom dijelu grada, upotreba teške mehanizacije sa vibracijama iskustveno ukazuje na opreznost, u takvim situacijama obavezno se određuje snimanje nultog stanja okolne infrastrukture (isto nije izvedeno) kako bi se krajnje izvedbeno stanje moglo uporediti sa početnim stanjem ne/oštećene infrastrukture.

Prvostepeni sud je kod takvog stanja stvari zaključio da na osnovu slobodne ocjene dokaza i indicijalnog dokazivanja (analognom primjenom člana 229. tačka 5. Zakona o parničnom postupku) nije utvrdio da postoji odgovornost prvotuženog drugotuženog i trećetužene za naknadu štete, pa je primjenom pravila o teretu dokazivanja iz odredbi člana 7. i 123. i člana 126. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 - u daljem tekstu: ZPP) u vezi sa članom 154. stav 1.

Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Službeni glasnik RS“, broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO), odbio tužbeni zahtjev u odnosu na ove tužene.

Prvostepeni sud je iz utvrđenja zasnovanog na nalazu vještaka građevinske struke zaključio da je na nepokretnostima tužilaca nastala šteta koja se ogleda u umanjenju tržišne vrijednosti, da je uzrok nastanka štete izdavanje lokacijskih uslova, građevinske dozvole i upotrebne dozvole od strane Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B., te je odgovornost četvrtotuzenog zasnovao na odredbi člana 66. stav 3. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik RS“, broj: 124/08, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19 – u daljem tekstu ZSP) i našao da tužiocima pripada naknada određena po srednjoj vrijednosti nepokretnosti druge i treće zone, pa je pozivom na odredbu člana 189. ZOO obavezao četvrtotuzenog da tužiocima isplati 40.173,67 KM i sudio kao u izreci prvostepene presude.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenične i pravne razloge prvostepenog suda i odbio žalbu tužilaca i žalbu četvrtotuzenog izjavljene protiv odluke o tužbenom zahtjevu nalazeći da je ta odluka pravilna i zakonita.

Djelimičnim usvajanjem žalbe tužilaca preinačena je odluka o zahtjevu tužilaca za naknadu troškova postupka u odnosu na četvrtotuzenog i odluka o zahtjevu prvotuzenog da mu tužiocima nadoknade troškove postupka.

Drugostepena odluka nije zasnovana na zakonu.

Pravna zaštita od nedozvoljenih imisija, u obliku odštetne zaštite (o kakvoj se zaštiti ovdje radi), propisana je odredbom člana 156. ZOO, kao *lex generalis* u imisijskom pravu, prema kojoj, svako može tražiti od drugoga da ukloni izvor opasnosti od kojeg mu prijete znatnija šteta i da mu naknadi štetu nastalu štetnim djelovanjem sa susjednih nekretnina, a stvarno-pravna zaštita, kao *lex specialis*, predviđena je odredbom člana 66. ZSP, koji bi u slučaju da se ovdje traži stvarno pravna zaštita od imisija bio mjerodavno pravo za zaštitu po tom osnovu.

Prema opšte prihvaćenom stanovištu sudske prakse, vlasnik nema pravo na naknadu štete koja nastane zbog uobičajenih manjih štetnih djelovanja sa susjednih nekretnina. Ovo iz razloga što je svaki vlasnik u svom pravu vlasništva na nekoj stvari ograničen susjednim pravom, pa je dužan da trpi štetne uticaje koji dođu sa susjednog zemljišta, ako oni nastanu uobičajenim korištenjem nekretnina i u mjeri koja nije u suprotnosti sa njenom prirodom i namjenom. Ovo pod uslovom, da se pri tom vlasniku ne pričinu veća šteta. Pod štetom koja prelazi normalne granice, usljed prekomjernog djelovanja štetnih imisija, podrazumjevaju se takve štetne posljedice koje prelaze okvire koji su uobičajeni i tolerantni u savremenoj urbanoj sredini i koju pojedinac mora prihvatiti. Pod štetom, koja prelazi normalne granice u smislu odredbi člana 156. stav 3. ZOO, podrazumjevaju se štetne posljedice koje pod datim konkretnim okolnostima prelaze uobičajene okvire tako, da ugroženi objekat za vlasnika gubi svoju upotrebnu vrijednost, zavisno od svrhe kojoj je namjenjen (u konkretnom slučaju se radi o objektu za stanovanje), da je stanovanje u objektu onemogućeno ili otežano iznad tolerantnih granice i da je znatno umanjena prometna vrijednost.

Saglasno navedenom, tužiocima bi pripadalo pravo na naknadu štete prouzrokovane štetnim imisijama samo ako im je usljed realizacije tada važećeg regulacionog plana, onemogućeno ili prekomjerno otežano korištenje njihove kuće.

Svaka šteta mora biti jasno izražena i konkretizovana, u situaciji kada se zahtjevom traži naknada štete iz više - naprijed navedenih osnova, po ocjeni ovoga suda, nije dovoljna tvrdnja tužitelja da se šteta sastoji u visini od 30%, od ukupne tržišne vrijednosti njihovog objekta, a da pritom nije konkretizovan obim štete po svakom od traženih osnova, niti je vještak građevinske struke naznačio elemente – parametre, za svaki od traženih osnova zaštite od nedozvoljene imisije, na temelju kojih je predmetnu štetu na ime umanjenja vrijednosti objekta tužitelja, procijenio.

Vještak građevinske struke se nije izjasnio o visini šteti koja se odnosi na fizička oštećenja objekta tužilaca, a na pripremnom ročištu održanom dana 21.05.2019. godine tužiocu su predložili da se vještak izjasni o visini štete nastale fizičkim oštećenjem objekta (pukotina) prijedlogom „da se oba vještaka izjasne o visini štete na nepokretnostima“.

Zbog toga je odluka prvostepenog suda, koju je prihvatio u cjelosti drugostepeni sud (o istom zahtjevu postavljenom u odnosu na sve tužene) različita, tako da je djelimično usvojen zahtjev štetu u vidu smanjenja tržišne vrijednosti stambenog objekta i građevinskog zemljišta tužilaca u odnosu na četvrtotuzenog i u preostalom dijelu taj zahtjev odbijen (u obrazloženju prvostepeni sud navodi da je iz izreke ove odluke ispušten zahtjev za fizička oštećenja objekta), dok je u odnosu na ostale tužene odbijen zahtjev za oštećenja objekata. Drugostepeni sud je prihvatio i izreku prvostepene odluke koja je zbog pogrešne primjene materijalnog prava nerazumljiva i suprotna razlozima odluke.

Ocjena dokaza je završna radnja dokazivanja i parnična radnja suda. Ocjena dokaza sastoji se u ispitivanju da li dokazivanu činjenicu, prema dokaznim razlozima, treba uzeti za postojeću (dokazanu do nivoa izvjesnosti). Dokazni razlozi su sve okolnosti iz kojih sud treba da izvede svoj zaključak o tom pitanju. Tim pojmom obuhvaćen je ne samo rezultat izvedenih dokaza nego i sadržina cjelokupnog raspravljanja. Sve izvedene dokaze sud je dužan cijeliti pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi primjenom pravila logike, psihologije i opšteg životnog iskustva. (član 123. stav 2. i član 8. ZPP).

Neposredna činjenica je pravno relevantna činjenica za koju materijalno - pravna norma neposredno veže određene učinke. Posredna činjenica (indicija) je činjenica koja zajedno sa drugim takvim činjenicama ili sa neposrednim činjenicama može poslužiti kao osnov za zaključak o postojanju pravno relevantne činjenice. Razlikovanje neposrednih i posrednih činjenica u procesnom pravu bitno je za klasifikaciju dokaza na neposredne i posredne. Dokaz je neposredan kad njegovim izvođenjem treba da bude potvrđeno postojanje ili nepostojanje činjenice od koje po materijalnoj odredbi zavisi sadržina meritorne odluke. O posrednom dokazu radi se kad sud do svog stava o postojanju takve činjenice dolazi logičkim izvođenjem iz neke druge činjenice koja je nesporna ili se u tu svrhu dokazuje.

Materijalno pravni značaj činjenica (da li se radi o neposrednim ili posrednim činjenicama-indicijama) i navedena podjela dokaza na neposredne i posredne za prvostepeni postupak nema praktične konsekvence. Indicija nije dokazno sretstvo već pomoćni predmet dokazivanja, materijalno pravno ona nije od značajna, pravna posljedica koju stranka tužbom ili prigovorom ističe za nju nije vezana. Dokazivanje na osnovu indicija izvodi se ne samo kad neposrednih dokaza nema, nego i u slučaju u kome njihova snaga za sud nije dovoljna, a okolnosti slučaja upućuju na upotrebu indicije, što u parničnom postupku nije rijetko. Odredba člana 229. tačka 5. ZPP (na koju se pozvao prvostepeni sud) je odredba koja drugostepenim sudovima daje određena ovlaštenja u pogledu preinačenja odluka u vezi sa

navedenom klasifikacijom i materijalno pravnim značajem činjenica i navedena odredba se ne primjenjuje prilikom ocjene dokaza pred prvostepenim sudom.

Bez obzira o kojim činjenicama se radi i koji dokazi su izvedeni sve dokaze sud cijeni na osnovu pravila o slobodnoj ocjeni dokaza iz odredbe člana 8. ZPP, pri tom se svako dokazno sretstvo može upotrijebiti za dokazivanje svake činjenice. Za sud je mjerodavna vrijednost koju dokazi pokazuju u tekućoj parnici, te se ocjena ne vezuje za vrstu dokaznog sretstva i za materijalno pravni značaj činjenice, nago je strogo konkretna i zavisi od sadržaja odnosno dokazne snage svakog konkretnog dokaza.

Zbog svega navedenog prvostepena presuda sadrži oprečne činjenične zaključke o nastanku pukotina na kući tužiteljice (iz iskaza prvotužiteljice drugotužioca i svjedoka koji su se izjašnjavali o ličnim zapažanjima iz vremena kad su vršeni građevinsku radovi za koje se vezuje nastanak pukotina na kući tužilaca, koji su logični i međusobno neprotivrječni te saglasni sa sadržajem odgovarajućih pismenih isprava, prvostepeni sud je zaključio da su pukotine na kući tužilac nastale od upotrebe valjka od 15. tona prilikom izvođenja radova sabijanja tla). Vještaci geološke struke se nisu mogli izjasniti o nastanku pukotina, a prvostepeni sud prihvata i njihove nalaze i zaključuje da između vršenja građevinskih radova i nastanka pukotina nije dokazana uzročno posljedična veza, što je prihvatio i drugostepeni sud. Nalaz vještaka ima istu dokaznu snagu kao i svaki drugi dokaz i mora biti ocjenjen analitički i kritički pojedinačno i u vezi sa drugim dokazima.

Kako se nižestepeni sudovi, zbog pogrešnog pravnog pristupa u rješavanja ove pravne stvari, ovim pitanjima nisu bavili na opisani način te izvedene dokaze nisu pravilno ocijenili, na način propisan odredbom člana 8. ZPP, zbog nepotpune i nepravilne ocjene dokaza, pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, kao ni o suštinski važnom pitanju, o ispunjenju uslova (u opisanoj činjeničnoj i pravnoj situaciji), za naknadu predmetne štete u skladu sa odredbom člana 156. ZOO.

Navedeni nedostaci kvalifikuju se kao povrede odredaba parničnog postupaka iz člana 209. ZPP, u vezi sa članom 8. i članom 191. stav 4. istog zakona, koje su bile od uticaja na zakonitost pobijane presude i na koje se ukazuje u izjavljenim revizijama, kao i pogrešnom primjenom materijalnog prava, na što se takođe osnovano ukazuje u reviziji tuženog, a na što ovaj revizionu sud, saglasno odredbi člana 241. stav 1., pazi po službenoj dužnosti.

Slijedom navedenog, a na osnovu odredbe člana 249. stav 1. i člana 250. stav 2. ZPP, pobijana presuda je ukinuta i predmet je vraćen drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

U nastavku postupka drugostepeni sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano u ovom rješenju, pa će po žalbama parničnih stranaka, pravilnom primjenom materijalnog i procesnog prava, donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić